

og har været længe nok til, at vi alle sammen snart kunne ønske en Afslutning af den, men det forekommer mig dog, at der er et Punkt, som igen i Dag er blevet fremdraget og ikke er tilstrækkelig oplyst trods de mange Ord, der ere talte om denne Sag, som jeg derfor kunde ønske at stille et Spørgsmaal om til den ærede Ordfører for Flertallet, foranlediget ved, at han paa ny i Dag selv har fremdraget det. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte jo i sit Foredrag i Dag paa ny dette: „Vi kan ikke andet“. Det var hans Hovedargument for Loven. Jeg kunde ønske paa ny at rette det Spørgsmaal — jeg har ikke selv rettet det før, men det er rettet af andre ærede Medlemmer til den ærede Ordfører — til den ærede Ordfører: Hvad er det, der er Grunden til, at det ærede Medlem siger: „Vi kan ikke andet?“ Jeg kunde for det første ønske at vide: Hvem er de „vi“, paa hvis Vegne den ærede Ordfører der taler? Er det paa hele Flertallets Vegne? Er det paa de 52's Vegne, som ved 2den Behandling gav Lovforslaget deres Stemme, eller taler den ærede Ordfører kun paa sit snævre Partis Vegne? Og hvad er det for en Nødvendighed, en bydende og tvingende Nødvendighed, der gør, at den ærede Ordfører slet ikke kan andet end netop dette, netop disse 114 Kredse, og at det ikke har været muligt trods de forskellige Forsøg, der ere gjorte ogsaa i Udvalget, at naa en noget retfærdigere Ordning end den, man her er kommen til, til Trods for, at den ene efter den anden af Flertallet staar op her og udtaler sin Misfornøjelse. Vi hørte jo i Dag det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) slutte sig til de misfornøjede og gøre opmærksom paa adskilligt af den skrigende Uretfærdighed, som bliver bestaaende efter dette Lovforslags Vedtagelse, at der saaledes bliver en Kreds med 12,000 Indbyggere, og en anden med 28,000. Jeg siger: hvad er det for en Nødvendighed, som gør, at den ærede Ordfører slet ikke kan andet end netop dette i en Sag, der dog har ikke ringe Betydning? Den ærede Ordfører udtalte ganske vist over for det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) at han egentlig betragtede denne Sag som forholdsvis ubetydelig, men jeg kan ikke se, at en Lov, der angaar Ordningen af Valgkredse for Folketinget, kan kaldes ubetydelig. Selv om man imidlertid vil gaa ind derpaa, maa det dog indrømmes, at det er en Sag, der har vakt saa stor Opmærksomhed og berører saa mange Interesser, at det var ganske rart at faa at vide, hvem det egentlig er, Ansvarer for Afgørelsen her hviler paa, thi naar man, som den ærede

Ordfører siger: vi kunne ikke, saa skyder man i Virkeligheden Ansvarer fra sig, saa indrømmer man derved, at man egentlig ikke er fornøjet med den Løsning, der foretaas, at man ønsker en anden, men at man bøjer sig for Omstændighederne, bøjer sig for Magter, der ere stærkere end en selv. Derfor er det, at jeg paa ny retter det Spørgsmaal til den ærede Ordfører: hvad er det for Magter, man bøjer sig for? Er det Regeringen, den Regering, som den ærede Ordfører ellers udtaler sin Tillid til? Eller skulde det være det andet Ting? Eller er det Magter uden for Rigsdagen? Er det de Magter, der ogsaa spillede en saadan Rolle ved det Forlig, som blev afsluttet den 1ste April? Er det dem, der staa som denne tvingende, bydende Magt, der er stærkere end al den Kritik og alle de Grunde, der fremsføres i dette Ting? Skønt jeg ikke nærer meget Haab om at faa et fyldestgørende Svar, efter at andre Forespørgere ikke have kunnet afvinge den ærede Ordfører noget Svar, kunde jeg dog ønske endnu engang at rette dette Spørgsmaal til ham og forsøge, om jeg dog ikke kan faa ham noget videre, end han hidtil har villet strække sig i de Oplysninger, han har villet give Tinget. Jeg spørger altsaa: Paa hvem hviler Ansvarer? Hvem er det, der hindrer en anden Løsning? Jeg vil slet ikke tale om Løsningen med de 137 Kredse, som den ærede Ordfører jo mener, at der i Virkeligheden ikke er nogen Forbund for; men, som det blev antydet i Dag ogsaa af det ærede Medlem fra Vestervig, og som jeg ved første Behandling med Tilslutning fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) tillod mig at antyde, er der jo andre og bedre Veje at gaa, hvor man dog kunde noget reducere de store Kredse i Sjælland for Eksempel og komme noget mere i Overensstemmelse med Grundlovens Krav. Hvorfor skulde den Vej, man her er slaet ind paa, være den eneste passable? Jeg synes, at det er en vigtig Sag at faa Bys derover, thi den nuværende politiske Situation forekommer mig at være noget abnorm. Naar man siger til den ærede Ordfører og hans nærmere Partifæller, at de ere smeltede sammen med det gamle Højre, saa afvise de det med Indignation, saa sige de, at de udgøre intet Flertal sammen med det; de ville ikke vide noget af, at de have forladt tidligere Standpunkter, de ere og blive det Venstre, som de tidligere have været, men alligevel se vi det ærede Medlem ved denne Lejlighed staa som Ordfører for et forenet Højre. Under saadanne Forhold maa man vel spørge: Er det et lille Mindretal her i Tinget, der re-